

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů
Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

**Datum, dokdy jsou
noviny předplaceny,
je v pravém horním
rohu štítku!**

J Time
Committed
À déla
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 15.

(440.)

Vol. 19.

satellite **1-416**

**Thursday,
August 27,
2009**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Setkání v edenvalském aerodromu

V podvečer 23. srpna se v Edenvалу, v aerodromu, který na troskách dávného vojenského letiště vybudoval náš Milan Kroupa, sešla pěkná skupina lidí, aby pozdravili jeden druhého, zavzpomínali si, poděkovali několika graduantům noci 21. srpna 1968 za to, jak naplnili svůj osud a kanadské filmaře za záznam zachycující historii rozvíjejícího se světového dramatu, pochutnali si na pokrmech dodaných Prague (Good) Food Emporium, a hody zakončili plzeňským. A to všecko při hudbě Danny Markse a přátel...

V této črtě se jen stručně zmíníme, jak byl plán vypracovaný Zuzanou Hahnovou splněn. Kdo tam byl? Chtěl bych vyjmenovat všechny, ale jednak už mi paměť hapruje (o tom později) a jednak by se všichni do vymezeného místa nevešli. Tak jen ti, na které si vzpomínám: generální konzul České republiky v Torontu Richard Krpač, starosta Clearview Township (v němž se Aerodrome nalézá) Ken Ferguson, překladatel Havlův, Škvoreckého a Kunderův Paul Wilson, Ian Provis z Dare Theatre, Hana Jurásková, starostka torontské jednoty Sokol, předsedkyně a jednatelka torontské odbočky ČSNS v Kanadě Radmila Locherová a Barunka Sheriffová, manželé Ječmenovi za Masarykův ústav, Dáša Hubschmanová (Nové divadlo), redaktorka Nového domova Věra Kohoutová s manželem Petrem, bývalý redaktor Nového domova Jan Rotbauer, Hana Pelnářová, Květa Trianová, Vladimír Knop...

Pořad zahájila svým živelným stylem, kterému nelze oddolat, Zuzana Hahnová a předala mikrofon mně. A o tom se zmiňuji hlavně proto, že cítím nutnost se omluvit: po značně komplikovaném dnu jsem se octnul v Milanově království, vyčerpán, ale s iluzí, že svoje povídání mám bezpečně uloženo v paměti a navíc i v poznámkách v náprsní kapse. Pokusil jsem se vzpomenout na začátek - a prázdný; vytáhl jsem poznámky - první, nepoužitelná verze. Jen matně jsem si byl vědom, co dělám. Až po návratu domů se mi rozbřesklo: epizoda toho, co se mi stalo (zřejmě z únavy) dvakrát předtím - jednou při nějaké příležitosti v českém senátu (kdy jsem skončil na týden v nemocnici) a podruhé při nějakém natáčení. Tentokrát jsem se jakžtakž držel pohromadě, ale co jsem říkal, opravdu nevím. Víím, že se lidé hodně smáli a mám dojem, že přátelsky. Tak doufám, že jsem neřekl nic zvlášť pitomého. Dovolím si zaznamenat první dvě věty svých poznámek: "Před jednačtyřiceti lety se v Praze děly zvláštní a nádherné věci. Tak zvláštní a nádherné, že jaro roku 1968 bude navždy známo pod jménem Pražské jaro: lidé, kteří ztratili všechnu naději, začali doufat. A ti, kteří se zapoměli smát, se začli cvičit v tomto vzácném umění." Chtěl jsem se zmínit, že během několika měsíců po invazi vláda Pierre Elliott Trudeau přijala přes deset tisíc našich lidí a že to nebyli lidé všelijací: 100 lékařů, tisíce inženýrů, účetních, řemeslníků, vědců, ošetřovatelek, umělců, podnikatelů... Že nemůžeme jmenovat všechny, tak vzdáme počtu dvěma spisovatelům, Zdeně Salivarové-Škvorecké a Josefu Škvoreckému a jejich nakladatelství *Sixty-Eight Publishers*, podnikateli Milanu Kroupovi, který vybudoval Edenvalský Aerodrome a jehož společnost *Universal Cleaning Service Ltd.* má pobočky ve všech provinciích Kanady a

JEDNA Z TISÍCŮ FOTOGRAFIÍ ZE SRPNA 1968

FOTO: SADIĚK, WWW-K 231

zaměstnává 6000 lidí. A jedné Kanadance, Fern Levitt, za její film "The Velvet Revolution". A všem byl předán na památku krásný obraz, Praha muzikální, dílo jednoho z našich nejpřednějších umělců, akademického malíře Jiřího Kysera, vyrytý do křišťálu Liborem a Lucií Furbacherovými. Škvoreckým měla být jejich "Praha" předána panem Kyserem, ale poněvadž se ze zdravotních důvodů nikdo z nich nemohl zúčastnit, byla předána Pavlem Wilsonem Richardu Krpačovi. "Kroupova Praha" mu byla předána starostou Kenem Fergusonem a "Praha" Fern Levitt jí bude předána Ms. Danielle Zhu, producentkou "New Tang Dynasty Television Station", která má ústředí v New Yorku a reportéry a korespondenty v 72 zemích. Posledním formálním bodem pořadu byla zpráva Zuzany Hahnové o Památníku obětem komunistického násilí, na který bude věnován čistý výnos večera.

Josef Čermák

Na kalendář mrknu - co slavíme v srpnu?

Můj kumpán Zdeněk je neústupný v tom, že kdo neslaví dobré věci, ten ani nemá nárok mluvit o špatných; trápí své známé požadováním dobrých zpráv, aby mohli špitnou ty zlé.

Slyšel jsem tu větu od Zdeňka stokrát: „Když nemáš dobrou zprávu - mlč! Těch špatných má kdekdo třináct do tučtu.“

Když mne požádal včera, abychom se sešli u sudburského pomníku padlých vojáků a položili tam kytičku, žblebtl jsem, že je jedenáctého a ne 21. srpna. „Nevadí,“ řekl, a opakoval, ať jsem tam v deset ráno. Zdeňka mám rád, a vzdoruji mu zřídka, koupil jsem pár karafiátů a šel na schůzku. Památník sudburských padlých je místo, kam chodíme vždy na výročí pancéřového srpna 68.

Je to místo pietní, kde jsou na mramorových deskách vytesaná jména všech padlých ze Sudbury ve válkách, ve kterých kanadští vojáci bojovali. Také tam je kotva na podstavci a zvon z lodi, která válčila v první světové válce. Nemáje v Sudbury místo pietnější, klademe kytičky tam, abychom srpen 68 nezapomněli.

Zdeněk už čekal, a první otázka byla: „Co slavíme 11. srpna?“

„Pancéřovou invazi do Československa o deset dnů dříve,“ řekl jsem snaživě.

„Kdepak, hochu,“ řekl Zdeněk, vždy mne nazývá hochu,

když mne s radostí poučuje, „dnes slavíme dvacet let od polského prohlášení v *Sejmu*, že bratrská okupace Československa byla historická hanba a *Sejm* se od podílu na této ostudě tímto prohlášením distancoval. Zvláště proto, že už v srpnu 1989 se stal Mazowiecki prvním ministerským předsedou ve východním bloku, který nebyl komunistou.“

„To jsem nevěděl, řekl jsem poníženě,“ a optal se Zdeňka odkud to ví, protože já to nevím?

Stáli jsme před kotvou vyšší než chlap, položili jsme kytku karafiátů na podstavec a minutu tam postáli v jakémisi pokorném rozjímání o věcech historických.

Pak jsme si sedli opodál na lavičku a Zdeněk vytáhl z kapsy balíček a podal mi ho se slovy: „Už druhý týden večer co večer sleduji dokumentární seriál CNN nazvaný *Studená válka*. Možná si vzpomínáš, natočili to a vysílali na pokračování o nedělich v roce 1999?“

Vzpomínám, řekl jsem nejistě, a Zdeněk řekl, že dostal celou sérii na DVD k narozeninám, a že mu to připadá tak fascinující a výtečné, že mi udělal kopii, abych to měl taky.

Vzal jsem balíček, poděkoval a dívá se na mramor pomníku všem padlým Sudbuřanům, optal jsem se: „Proč se ten dokumentární seriál nereprizoval v televizi?“

Zdeněk se zašklebil jako výmluvný signál, co si myslí o producentech v televizi a řekl: „Právě proto jsem ti

udělal kopii celé série *Studené války*, aby sis to mohl reprizovat kolikrát chceš; a Evu to určitě bude taky zajímat, ona má lepší rozum než máš ty.“

„Proč mi takové věci říkáš?“ zlostil jsem se, a Zdeněk řekl, protože Evě zavolám, že jsem ti ten seriál dal, a ona se už postará, aby se na to hned koukalo a nepoložil jsi to do vyhnivací kupy.“

A hned vytáhl z kapsy telefon a zavolal Evě, že jí dnes přinesu skvostné překvapení.

Eva medle po obědě strčila první disk do přehrávače, jen aby zjistila, že kopie funguje, to řekla, protože se za denního svitu nikdy na televizní obrazovku nedíváme. A začal první díl a dobré předsevzetí nedívat se za denního světla na obrazovku bylo zapomenuto a sledovali jsme první díl uvádějící poválečnou situaci a nástup do čtyřicetileté studené války mezi komunistickou diktaturou a svobodným Západem.

Po prvním dílu jsem řekl, že to musím zapsat začerstva, vždyť je tento rok dvacáté výročí konce studené války a zániku komunistického systému... Tak to slavíme díváním na historii studené války ve čtyřadvaceti pokračováních. Ledva se setmí - podíváme se na druhý díl.

Anebo ještě před večerí, řekla Eva, která je chytřejší než já a dovede takové věci ocenit.

Ross Firla - Sudbury
